

de samme 300 Kr. fra disse 1,900 Kr., vil han altsaa komme til at betale Huslejeskat af 1,600 Kr., altsaa à 4 pCt. Kr. 64, som han vil komme til at betale i Stat. 1,600 Kr. svarer imidlertid til 10 pCt. af hans Skatteindtægt, 16,000 Kr. Medens altsaa den ene med 1,600 Kr. betaler Huslejeskat af 2½ pCt. af sin Indtægt, vil den anden med 16,000 komme til at svare Skat af 10 pCt. af sin Skatteindtægt, hvilket ogsaa kan udtrykkes saaledes, at medens Indtægten kun er 10 Gange større for den ene, nemlig 16,000 Kr. mod 1,600 Kr. bliver Beløbet af Huslejeskatten næsten 40 Gange større for den sidste end for den første. Der er altsaa en stærk Progression: men der er dog den Mangel derved, at naar man kommer op til en Skatteindtægt af 12—15,000 Kr., saa hører Progressionen op — det bliver ca. 98 pCt. af Skatteyderne, der komme ind under Progressionen —, men for 2 pCt. af Skatteyderne, nemlig dem, der have over ca. 15,000 Kr. Indtægt, vil der ved Huslejeskatten ikke blot ikke blive en stigende Stala, men de ville saa en aftagende Procent i Forhold til deres Skatteindtægt. Der er altsaa her et Brud paa Rækkefølgen, hvorfor der kunde være Grund til, hvis man kommer til en Huslejeskat, da enten at forhøje dennes Procent for de Indtægter, der ere over 12—15,000 Kr. eller maatte forhøje Indtægtskatten for de paagældende Personer, der dog som sagt kun udgøre 2 pCt. af Skatteyderne i Kjøbenhavn. Dette kunde gøres, samtidig med at man gik til en saadan Forandring i Indkomstkatten, som jeg tog Ordet for, med Hensyn til dem med de smaa Indtægter. Jeg skal, som sagt ikke komme ind paa Ulemperne eller Fordelelene ved en Huslejeskat, men jeg har kun villet fremhæve dette Moment, at for alle dem, der ønske en progressiv Skatteskala, og som ikke have kunnet saa den i saa gennemført en Grad, som de tidligere have taget Ordet for ved Spørgsmaalet om en Revision af Kjøbenhavns Indkomstkattelov, vil der kunne opnaaes en ret væsentlig Fremgang i saa Henseende gennem Huslejeskatten og de to af mig paapegede Forandringer. Jeg skal i Anledning af den ærede sidste Talers Udtalelser kun sige, at hvis man ikke behøver nogen ny Stat i Kjøbenhavn, hvis man har Benge nok, falder det hele Spørgsmaal jo bort, og man bør da ganske vist ikke vedtage nogen Skattelov hverken af den ene eller den anden Slags. Det er jo ret behageligt over for alle Klagerne over, hvor forfærdelig slet Kjøbenhavn sidder i det, en Gang at høre udtalt, at vi dog forholdsvis ere ret velhavende Folk her i Kjøbenhavn, hvad

vore kommunale Forhold angaa. Det er dobbelt glædeligt, naar man erindrer, at i 1870 anvendtes til Fattigvæsenet, Stoler og Høspitaler 1,300,000 Kr. medens der i 1893 dertil skal anvendes 5 Millioner Kr. eller næsten Halvdelen af Kommunens Indtægter, saa at altsaa disse tre Poster i Løbet af lidt over 20 Aar ere voksede med 400 pCt., medens samtidia Befolkningen kun er vokset med 80 pCt. Naar Kjøbenhavn ikke desto mindre trods saa forøgede Udgifter ikke behøver nogen Forøgelse af Indtægterne, da er det meget glædeligt. Den umiddelbare Opfattelse synes dog at maatte være den, at der kunde være Anledning til at staae Kommunen forøgede Indtægter, naar den har faaet saa forøgede Udgifter. Naar der er tale om den mellemkommunale Bæftatning og Bæftatning af Aktieselskaber, og det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3dje Valokreds (Wassard) har ment, at dersom man fik disse to Statter, vilde derigennem endog paa en endnu hylligere Maade end gennem Huslejeskatten, Kjøbenhavns Kommune blive tilfredsstillet i Retning af forøgede Indtægter, saa kan jeg ikke forstaa dette paa anden Maade, end at det ærede Medlem enten vil have en meget lav Huslejeskatteprocent, eller at han anslaaer Indtægten for Kjøbenhavn af den mellemkommunale Bæftatning og Bæftatning af Aktieselskaber meget højt. Efter det oprindelige Lovforslag med 4 pCt. af Huslejen som Udgangspunkt har man ment at kunne saa over 900,000 Kr. i Indtægt af en saadan Stat. Hvorledes en mellemkommunal Bæftatning og Bæftatning af Aktieselskaber tilnærmelsesvis skulde kunne indbringe et Beløb, blot tilnærmelsesvis svarende til dette, forstaaer jeg ikke. Jeg ved ganske vist ikke, hvad en mellemkommunal Bæftatning og en Bæftatning af juridiske Personer vil kunne indbringe, men jeg kan ikke tænke mig, at Indtægten af den mellemkommunale Bæftatning kan blive meget over 100,000 Kr. Frederiksberg kalkulerer et Tab af c. 25,000 Kr. tror jeg, og saa vidt jeg forstaaer, er det netop dette Tab paa Frederiksberg, der kalkuleres at skulle komme Kjøbenhavn væsentlig til gode. Hvad Bæftatningen af Aktieselskaber etc. angaar, vil Kjøbenhavn ganske vist saa den overvejende Del, men dog ikke den hele Skat, der kan blive Tale om. For ikke at give altsor overdrevne Forestillinger om en saadan Stats Betydning vil jeg sige, at den efter min Overbevisning med 2 pCt. Bæftatning endog uden Aktionær-Fradrag ikke vil blive mere end omkring ¼ Mill. Kr. aarlig, og naar vi saa sige, at Kjøbenhavn deraf kunde saa 200,000 Kr. vil det dog, selv om der dertil